

BORSSZEM JANKÓ

Előfizetni a Deutch-féle könyvnyomda és kiadói-részvénytársaságnál. Pest, Dorottya-utca 11. sz. a.
Előfizetési díj Egész évre 6 ft. — Félévre 3 ft. Negyedévre 1 ft 50 kr.

Megjelent a „Borsszem Jankó Nap-
tára 1870-re.” ára 90 kr. — Lapunk elő-
fizetői azonban feleáron, 45 krért kapják!
(Csomagolási díj külön 10 kr.)

Miután az utánvételes küldés azon okból
drágul meg 20—30 krral, mivel a naptárt
mint levelet kellene postára tennünk:
tisztelettel kérdezzük az utánvevő megrendelő-
ket: beleegyeznek-e az ilykép megdrágított
küldésbe?

A „B. Jankó” kiadó-hivatala.
(Dorottya-utca 11. sz.)

HIRESEK ARCZKÉPCSARNOKA.

Hát ez kicsoda?

Ki ám?

A Brunner boltja mellett mentem el és sze-
membe tűnt ez a játékszer. Soká néztem, az én
fából való druzsám valjon mit hajt ott a bolt
kőgarádicsán, mikor a szél bele-belekapaszkodik
a házikó tetején levő szélmalomcskába?

Csinos játékszer, megveszem az én piczi
Esztike hugom számára karácsonyi krisztkindli-
nek. De mindjárt most, nehogy valaki meg-
előzzön.

Beléptem a boltba.

— Hogy ez a bolond portéka? kérdém a
nyájas Brunnert.

— Másnak három forint, de mivel az urat
ismerem, s még reklamot is csinálhat mellettem,
odaadom harmincz hatoskáért.

— Gilt! Tessék bepakolni. De nini — nem
mondaná meg kérem, hogy voltaképp mit jelent
ez a szél urfi?

— Nem tetszik ráismerni? Hisz ez a graf
Czeczíni Ödön, ez a gép meg a dampfseilrampe,
melylyel a közönséget alulról fölemeli a várba.

— Az isten ugye! No nézze meg az em-
ber! Mily ügyes! Eszembe sem jutott volna!
Mégis csak — éljen Pista bácsi!

Brunner szépen rácsavarított vagy négy
nájer frájer ábendblattot, mit uton-utfélen in-
gyen mérnek a hordárok, madzaggal jól bekö-
tözte és a legszeretreméltóbb mosolylyal nyomta
a kezembe.

A mint hazaértem, megmutattam Klícnek.

— No, hogy tetszik a tréfa, Karel? kérdém,
az ábendblattokból kifejtve az Esztikének szánt
spielereit.

— Áj, áj! Toje peknye, pan Jankicsku.
Csoje to?

Megcsehelttem neki, mert magyarul még nem
sokat ért.

— Ez a dampfseilrampe, mondám, az meg a
ki hajtja a pan hrabe Szécsenyi.

Egyszerre elém áll, boglyas fejére nagyot üt
és felkiált:

— Vyborne!

— Mi lelt Karel?

— Mám portrait!! Igen, igen! (Ezt a ma-
gyar szót hajtja legsűrűbben az én Klícsem.)

— Ezt a micsodát akarja lerajzolni az
első oldalra?

— Ano! Ja! Oui! Yes! Si! Igen, igen!

Én is egyet gondoltam és beleegyeztem.

És szórul-szóra a Brunner természete után
rajzolta le Klíc az élelmes játékszerkereskedő
alkotmányát. S így a megdöböntő hasonlatossá-
got s a staffage hűségét ne Klíc művészetének
sziveskedjenek betudni.

Gyorsan feledő, hálátlan korban élünk.

Széchenyi Istvánnak még ma sem jelöli em-
lék halhatlan tetteit, s a fiu érdemeit már a
Brunnerek népszerűsítik. Fából van ugyan az
emlék — de hisz napjainkban a vaskarikát is
abból csinálják.

Mig Béla gróf a nagyokban kicsiny, az-
alatt Ödön gróf a kicsikben nagy.

Béla gróf elindult tengerentulra, nyakába
vette a lybiai sivatagot, hogy oroszlánokat ejt-
sen — és haza küldött egy darab aszalt hust,
melyet a casinóban az emberséges Marchal lion-
steaknek elkészítve tálalt fel. Hátha nem is
oroszlán volt, hanem opossum?

Béla gróf a nájgépájt akarja kimozdítani
helyéből, s az archimedesi pontot az aerárium-
nál keresi.

Ödön gróf ellenben gyakorlati ember.

Először is a „kefenczeket“ (magyarul vi-
xier) hozta be Londonbul. Ki nem emlékszik
azokra a genialis kölykökre, kik egyenrongyba
bujtatva vaczogtak az utczasarkokon? Előttük a
megszobrosítandó importator piedestáljával, me-
lyen a minden esizmatalphoz illő lábnyugtató
ragyogott a subiczktól. A vállalat azonban meg-

bukott. Hogy is ne, mikor utczáink oly tiszták, hogy akarva sem találunk bennök sarat.

Következett erre a czifranyelübicskagyári-részvénytársaság, mely közönségünk izlésteleniségén szenvedett bicskabeletörést. A zabhegyező-gyárirészvénytársaság meg a harmadévi bő termésbe fult bele.

De a véletlen constellatiók mostohasága nem csüggeszté Ödönünket. A földdel szakított és egy másik elemnek, a viznek veté magát karjaiba.

Viszonyt kezdett a Hableánynyal, melylyel legyőzte a zuhatagokat, tengereket és folyókat, miután egy igen ügyesen rendezett „cotillon de Nayades“ által a bájos vizi tündéreket meghódítá, kik naszádjának kedvezve, ezt az Alpeseken átúszattatták.

De erélyének kevés volt egy hajó, s ezt hűtlenül zátonyra vetve, a levegőben találta meg végre nagyravágyásának végtelen terét.

A légnék téglává való sajtolása, (az anyag bősége és olcsósága folytán) fényes sikerrel bízta, gondolá. A levegőbeli vasut, mely nem szorult a drága talajra, szintén fényes vállalat.

Az első anyagból épült várak és paloták, speculatiók és combinatiók épen e héten dőlven rakásra, a levegőtéglagyári részvénytársaság is bankrótot mondott. Mig azonban a légvasutnak szerencsét kívánunk, őszinte elismerésünkkel sietünk adózni a gőzsiklóért, mely néhány nap mulva megindulva, három krajczárért fogja fölrepíteni Budapestet a levegőbe, mely procedurára felényi levegőre van szüksége, mint a mennyi után az elfult omnibusztársaság lovai kapkodnak, midőn nagyszuszakolva 12 krért czepekik föl a közönséget a magyar kormány olympusára.

Derék Festeticsünk, ki soha sem mulaszt el alkalmat az érdem kitüntetésére: Ödön gróf ősi praedicatumaihoz még a siklósi nevet ragasztotta.

Éljen tehát gőz-siklósi gróf Széchenyi Ödön!

B. J.

Megyei fenegyerekek.

Küzdtek a *miveltség*, fenekedtek az *értelem* ellen;
Miveltség, tudomány nektek a bor s a *zigány*.
Politikát űztök — *kivirágoztatni* hazánkat? —
Látjuk; jól bíztat a *talaj* — orrotokon!

SPINOZA.

INSPIRATIÓ.

Wenckheim után Rajner Pali!
Szemeim könybe borulnak!
Ha ez is miniszterképes —
Valjon ránk mikor szorulnak!?

TISZA KÁLMÁN.

RESIGNATIÓ.

Még a nagy Caesar halálát
Bevárom, de azután
Hogy ha nem lesz ribillió,
Megyek a bátyám után.

Egy uj gyarmatot fundálunk,
„Független“ lesz a neve,
Ott köztársaságban élünk:
Ő velem, én meg vele.

Zsarnok s' spitzli nélkül nyugva
Az alkotmány árny' alatt —
Ha más nem, de Hugo Victor
Okvetlen meglátogat.

MADARÁSZ JÓZSEF.

ÓVÁS.

Okvetlenül ügyes ember,
Kit oly sokra kandidálnak,
Mint barátunk Zichy Tónit:
Intendánsnak, admirálnak.

Csakhogy könnyebb megvédeni,
Három hajót, ezer tonnát
A lelkőd kalózkodtól —
Mint egy csinos primadonnát.

RADNÓTFÁY SZELLEME.

HÁLANYILATKOZAT

Csernátoni Lajos országgyűlési képviselő urnak.

Tisztelt ur!

Irányi Dániel ellen tartott beszédében ön bebizonyította, hogy ha folt valami a törvényhozó testületen, azért még nem folt a nemzetben. Vegye hálás köszönetünket e szavaiért, melyek megnyugtathatják sokunk lelkiismeretét az iránt, hogy az ön megválasztása által legalább nem ejtettek foltot a — nemzetben.

A Józsefvárosi választók.

A Pyramisok alatt.

MÚMIA. Isis hozta, uramöcsém! Hol veszi itt magát?

NY. P. Csak eljöttem én is a suezai csatorna megnyitására.

MÚMIA. Mit csinál, hogy van az én magyarországi hugom?

NY. P. Valjón ki légyen az?

MÚMIA. Ki? Hát a megyei kérdés! — nem ismeri?

NY. P. Már hogy ne ismerném? — Há rokon-ságban tetszik lenni vele? (*Térdre borul*). Osiris ugyse, csak most látom, hogy szakasztott hasonmása! — Hát bizony, édes asszonynéni, sehogy sincs már az a megye.

MÚMIA. No akkor pakoljátok be és küldjétek ide.

BÖRZE.

A krízis egyre tart. Ujabb meg újabb bukások jelentenek be. A szédelgésnek nem akar vége szakadni, s ha a pénzügyminister nem intézkedik az iránt, hogy végre általánosan elismertessék, miszerint a kétszer kettő négy, akkor elláthatlan a válság vége.

Legujabban beszélnek, hogy bukni fog.

1. A „Fráter György“-féle cég, mely által az Akadémia hitele is jelentékenyen megrendülhet, a mennyiben ezen személyes érdek-vállalat száz aranyig volt engagerozva.

2. A „Vallásszabadság“ című árverezési részvény-társulat már meg is bukott. Ezen társulat bukása meglehetősen belerántotta a Verwaltungsráth következő tagjait: u. m. Eötvös Józsefet, Tisza Kálmánt, Irányi Dánielt és Krajcsik Jánost. Nyerni, senki sem nyert vele.

3. A „pápai fiók-bank“ szintén bukófélben van újra, hanem most Keszthelyen készül megbukni.

Napi hírek.

△ **Átkor Imre** sajtópöre nem fog tárgyalatni. A vádló, úgy hirdik, kiegyenlítést ajánlt, s Átkor Imre nem az az ember, a ki ilyen ajánlat ellen kézzel lábbal rugdalóznék, hanem inkább négy kézzel nyult utána.

+ **Mindenesetre** a rosz akusztikának tulajdonitandó, ha sokan Patay bácsi minapi egyik beszédét úgy értették: „Menjünk haza, így nem folytatható az itatás.“ — A „Napló“-ban megnéztük, ott vitatás áll.

● **Tóth Kálmán** igen okos és tapintatos cikket irt a hirlapbélyeg ellen. Borsszem Jankó tökéletesen egyetért a collegával; ő is minden hirlapbélyeg ellen van, de különösen az ellen, melylyel az „Árva Miskát“ a szerkesztő haeresise megbélyegezte.

× A „**Hon**“-ban Törzs Kálmán csak folytatja a Galanterie-cikket. És ennek a lapnak vannak mégis törzs-előfizetői!

Dalmáciából.

Muszka (a háttérben). Psja krev! Megálljatok! Korán süttöttek el a fegyvert!

A vitéz gyenerális úr.

Egy semmirekellő, gyáva polgárember drága pénzen ki mert venni oly szállást, melyben a hős Kartätschenfresser gyenerális úr szíveskedett ingyen lakni. A szentelen speczereiboltos a tágas utcán nem tud megférti porontyaival és minden erővel a gyenerális úr szállásába tolakodik. A városi hatóság hasztalan erőlködött megértetni a gyenerális úrral, hogy hiszen a pugrist megfizette a házbért s így a szállás jogszerint őt, a pugrist, illetné — vagy mi? Ámde a vitéz gyenerális úr megizente, hogy egész dandárját ki fogja rukkoltatni és hasba löveti a tanácsot, a speczereiboltost, a várost, az országot: ha a felmondott lakásból ki merik szólítani.

Bravo, Herr General! Die Position nicht aufgeben!

A tanács pedig tudja meg, hogy az a törvény, ami jó egy speczereiboltosnak, nem szólhat egy vitéz gyenerálisnak, a ki nélkül tán meg sem nyertük volna a königrázi csatát!

BÖRSE ÉS PROSTATA

vagy:

A GIBALTAR-MAGLÓDI BANK RÉSZVÉNYEI

avagy:

HERR VON FINKELSTEIN VISELT DÖLGAL.

Sensations-Roman 7 kötetben.

Irta

SPITZIG:IGZIG.

(Mutatvány a „Borsszem Jankó 1870-iki Naptárá“-ból.)

ELSŐ KÖTET.

(A gibraltar-maglódi részvények 155-ön.)

HERR VON FINKELSTEIN (*sugárzó arcczal lép a szobába!*) Asszony! Hun vagy, asszony? — Servos asszony! Czili fiam, máma volt börze!... börze!... esztergálozni is nem lehet egy szobörze!... A gibraltar-maglódi actie kezdődte magát eleinte flau, nagyon flau, a hogy mink mondani szokták. Kein Geschäft, szomoró arczkép fisonomiák — tiszta tengeri betegség! Egyszere szaladja felém és ogorja melém a Kükürützböser Náci. Az inggallir, a ki mindig felálja neki, az egyik ódalon le vót konyolva. Alig tudta szosszantani, csak úgy kapkodta a lebegő után.

— Ki adja gibraltar-maglódit mit 149? szoszakolta.

Wie heiszt? kérdezőnk mink. A Kükürützböser nem fog nyargalni hiába és koptatni 2% tüdőt. Bizomosan lehet csinálni geseftet.

Tartottunk erősen a részvént.

— Adom 150! kiobálja a Kükürützböser.

— Nem adonk, mondtunk mink. Előb akaronk látni telegram von Paris! Egy pár minota alatt sakogyan jön a telegráf: „Börze animirt, a gibraltar-maglódi 20 florin besser, Rente gegen Schluss 80 centime besser és fest!“

Ebbe a szempillantásba ogtrott a gibraltar-mag-

lódi 155-re. Da azir hoid van nekem mán ed jó csomót a gibraltar-maglódibul, vetem még egy jó csomót. Mondom teneked aszon, nagyszerő geseftet lehet még csinálni. Gewalt von e Geschäft!... De most adjál valamit enni, vagyok najdon éhes. Mit fűztél? Micse-de? Leves, hős, czuspeis? Czilikám, biszte mesüge? A gibraltar-maglódi bank áll 155 és én fogom enni leves, hős, czugemüs? Vagy te egy bolond! Küldjél a Frohnerba és hozassál fein ebédet, fein soshegyit, fein szivarokat, ... fein ... Halt! Ha a részvének állanak 155, nem fogonk inni soshegyit, hozassál sampanyer, sampany muszó, kréman muszó, rozó vagy minek hi-ják ... azaz nem, még se ... sak hozassál közönséges budai soshegyit; ki tudja, hojd fogja állni holnap a

gibraltar-maglódi? Ebéd után vegyél egy nyitott com-fortébelt és kosikázzál ki a jerekekkel az állatkertbe. Todjanak ők is, hogy a tatájok jól spekoliroz.

No jere ide aszon és agyál nekem egy pusztit. Hm, jó esik az ilen esők, ha a részvének állják 155.

MÁSODIK KÖTET.

(A gibraltar-maglódi részvények 160-on.)

HERR VON FINKELSTEIN (*a tegnapián még ragyogóbb arcczal nyit a szobába.*) Széket adjál aszon, edj fotólt, két fotólt, edj egész kanapét!... Füh! Nem tudok állni. Olvasál eztet, mi van ebbe! Nézd a kor-zost, az árkeletet, olvasál ha todsz olvasni, hogy áll-ják a gibraltar-maglódi bank részvénei! Na? Megta-náltál? 160! Csak sopán egyedül 160! — Na, mit mondol ehhez hozzá? Pompás hírek Parízbul! Hausse! Hausse! Általános hausse! Még nem adtam el semmit. Majd meglátsz, fogják menni a részvények még fül-jebb. A Diamantknopf Móriczl állt ottand és ötötte a fejét a politirozott falba, hogy mért nem vett mit 156 — pedig kaphatta vóna.

Ma nem ebédelünk itthon, megyünk az Európába, a hun ebidelik a Wahrmann meg a von Schossberger. Te, aprepó! A lépesón tonálkoztam a házi úrral; mon-

tam neki: „Sie werden entschuldigen, hosvétkor kihorczolkodok a házából, veszek magam egy házat, vagy építették egy palét, a hol fogom adni finom soirékat mit Musik und Tanz, mint a Gräfin Sekonics!“ — Nekönk kell egy salon, nekönk kell két salon!... Nem igaz, Czilikámlében? No, jere ide, adjál egy sókot — soll mer Gott helfen, máma 5%-el jobban esik a sókot mint tegnap. Isten teremtoeseg, a részvénekkel emelkedik a szerelem is.

HARMADIK KÖTET.

(A gibraltar-maglódi részvények 170-en.)

HERR VON FINKELSTEIN *(kit elegáns fogata hozott haza a börzéről.)* Joncsi! Ha valaki máma délotán fogja kérzeni engemet, mondjál: a nagyságos ur nincs itthon, ebédel a financzminiszternél, a graf Lónaynál! Te Joncsi, hogy aztán ne beszéljél nekem a Rosenblatt legényivel. Es ist eine kleine Firma, kell valamit adni a külső exteriőrre. Értettél? Jó van. Mondjál a szokácsnak, hogy feltálahat a dinét.

Aszon, hun vagy? Itt vagy? — Vagyok egy gazdag ember! A gibraltar-maglódi emelkedtek 10%-tel. Nyerhettem volna 40,000 florint, ha eladni akartam volna. De nem adtam el. Megtartottam per ultimo mit 83. Az a szegény Kükürützböser nem is koksol. Ugy mér-geli magát, hojd a hüvelkujjából mán elszopta a hegyvit. Az egyik pófája violasárga az irigységtul, a másik pófája feketepiros a dühöségtul. Máma a Gabriel Deutsch mondta nekem: „jó napot!“ Mondtam neki visza: „Servos!“

De nézél csak azon, milyen szép a természet, milyen barátságosan mosolog az ég. A modárkak ftyörészik vidáman, mintha ők is spekolálták volna gibraltar-maglódi részvénekbe. Gott über die Welt, wie schön ist de Welt! Fogom venni egy villát, mert csak most veszem észre, dasz ich bin ein Freund von der Natur.

Te azon, kölgyel egy lozsiért zu der Raabe. Megállj, máma el fogsz menni a Gräfin Karólihoz, a mi elnök a jótékony Frauenzimmervereintul, fogsz neki adni 200 florint. Holnap elmegyek a baron Útvüshöz, adok a Petüfi monumentre 500 florint. Hála isten, man kann's thun, van módomba. És aztán a nemzeti litteratürt is kell jámolítani.

NEGYEDIK KÖTET.

(Mikor a gibraltar-maglódi részvények 165-en állnak)

HERR VON FINKELSTEIN *(kit fiakker hozott, lelkendezve lép a szobába.)* Hé azon! Hun van az azon? Czili, Czili! Aszon hun vagy? Hol maradsz? Csak-hogy elkörülöd mán magadat! Már tizszázszor kiabálom otánad! — Oda vittél mán a 200 florint a Gräfin Karólihoz? Nem tottál várni maig? Mér szaladsz mingyár? A gibraltar-maglódi leszálta 5%-tel, jött Parizbul egy telegram: Er hat die Prostata! Aszon, nem todod, mi az a prostata? És én ülök ben angyival! Vagyok engagirozva mindenfelé! Mingyájan ugy futkosták mintha ódalba lütték vóna. Csak sopán egyedül a Kükürützböser örölte magát, mert specolálta auf baisse.

Mi? Micsede? Hogy mér nem adtam el? Még csak ez hibázik! Ki todja, hát ha nem vót egyebet, mint egy fauler Bericht, a mi nem is igaz? Mér adjak el mingyá? Edáltalába kérem tégedet azon, ne beszéljél bele a geseftba, mit értel te hozzá, mi a speculation?

Sókot akarsz? — Még csak eztet hibázik — aztat hiszel, hod a sók még smakkol, ha a gibraltar-maglódi bank leszálta 5%-tel? Eridj, eridj, hagyál engemet békibe.

Micsoda? Hod a hotelbe ebédelönk, hod akarsz hozatni sampanyer, hod sinálsz toilette a Hedwig

Raabeba? Geh, erigyél, ne boszankodjál engemet! — Te, a Jonesinak mongyál meg, hoid ne hózzon még fel rá magára a neue rosenrothe livré mit de Silberknöpp — és hagyál engemet egyedül! Prosta'ta, prostatant, protestant, post restante . . . Gott iber de Welt!

ÖTÖDIK KÖTET.

(Mikor a gibraltar-maglódi bank részvényei 15%-ön állnak.)

HERR FINKELSTEIN (*komfortábelten jó haza.*) Füh! Jonesi! Itt van a fizetés egy hónapra előre, elmehetsz. Titkos okom van, hoid veled mért nem vagyok megelegedve. Ne disputálj, nincs kedvem beereszkedni magamat detailokba.

Prostata, prostata! Ugy hiják az új betegséget! Gott, ő neki van prostata és nekem fáj bele a vesém! Nü aszon, mit nézel rám úgy? Hogy vagyok halevány, hogy nézek ki nagyon rosszol? Hát aztat akarsz, hogy csattanjon fül az arczbürrüm az egészségtül, ha ő neki van prostata? Hogy mi az prostata? Ne kérdezzél, te is meg fogsz érzeni én rajtam, hogy neki van prostata. Jaj, az a Kükürützbőlser, az a Kükürützbőlser! Ki gondolta volna, hoid euek az emrnek van olan fain szagolása!

Hogy szórakozzak engemet a szép természetba? Hiszen úgy el vagyok már szórakozva, hoid nehezen fogok összeszedni engemet. A természet, a természet, a szabad mezű? Mit csinálom én a szabad természeti mezűvel, ha Napoljonnak fáj a prostetája? A szabad természet kifizeti a differenzeket? Lehet tracirozni egy váltót a szabad természetre? Ha én megyek sétálni a szabad természetbe, az a Napoljonnak nem hosználja ed sőpet sem.

Ha a jerekek akarják kosikázni nyitott komfortábliba az álatkertbe, hát menjenek jalog és nézék meg engemet.

HATODIK KÖTET.

(Mikor a gibraltar-maglódi bank részvényei 145-re szálltak le.)

FINKELSTEIN (*gyalog jó haza.*) Jaj, jajaj! Aszon! jerekek! Adjátok ed pohár vizet, de mingyár, de most! Tiz perszenttel meg lejob szálták! És ez mind a Napoljonnak a prostatáján száradja! Hónapotán van ultimo! Pagat ultimo — fucs!

Az isten álgya még tégedet aszon, tekerd ki a nyokát ott anak a konári madárnak! Az honczfut állat még fötyörészi, mikor a gozdája veszit! Össön bele a prostata!

Hogy akarom-e ebedelni? Megeheti mán a fene az en ebedemet, megeném maga maga magamat, ha nem félnék, hoid megmérgezem engemet, mer a vérem csopa e'e! Jaj, te Kükürützbőlser, te Kükürützbőlser, te honczfut von einem Kükürützbőlser! Csak sopán egyetlen egyszer szeretném kitekerni a nyakadat!

Mi az? MÉR nyitolsz ablakot? — Hod szijam fris lebegüt? Mit csinállok en fris lebegüvel, ha ő neki nem hosznál? — Csiba te! Pakkoljon el innen az a Joly kotya, mert istenocse, öngyilkos leszek azon a dügün! Még csóválja a forkát és öröli magát — össön ő bele is a prostata!

És most hagyál engemet egyedül. Aprepó, a szokácsné is kergessél el a háztul. Minek nekem szokácsné, ha nem togya jójitani a prostata? A jomrom fáj, ha látom azt a szokácsné! — Aztán te Czili — hod nekem senki ne nevéssen a házba, senki se szója, senki se beszélje, senki se sottogja, senki se bottogja, püktüm!

Gott iber de Welt, mér van egy emberba prostata és mér fáj ez az egy darab prostata az egész világnak!

CSODABOGARAK.

Insbruckból Budára levél érkezett a következő czim alatt, melyet szórul-szóra lemásoltunk:

I.

Sr. Hochwohlgeboren

Herrn Josef Föhercseg

ö fouségéuck

etc.

Budvar.

II.

A Monsieur

Abdas Kazánuak

à

Pesth.

(A párisi adressatus az aláírást el nem olvashatván, a lap felső sarkában levő relief-betűket tartotta névnek. Ennek ez a Hübner.)

Jelenet a városházán.

FŐKAPITÁNY. Tehát hallották önök az új rendeletet! Ehhez tartsa magát mindegyikük!

DER RESCHE NÁCZL. Des gibts nôt, alleweil und ewig nôt. Mir lassen nix nach von unsre konstartutzionülle Rechten!

DER HATSCHETE FERDL. No bersze! Ety fúr is a Flerl! Da gibts kan Nachlasser nit!

FŐKAPITÁNY. A kik a renDELETEH szorosán nem tartják magukat, azok 1—15 napig terjedhető fogsággal büntettetnek, vagy 5—100 frtig terjedhető pénzbírságban marasztaltatnak el.

DER WATSCHENTONI. Was Tax! Fir an Gaffiren gibts ka Tax nit! Ha nincs píz auf'n Fiaker, soll er z' Fusz trotteln, der Omnibushuszár der er is!

DER KRAUPETE POLDL (a Watschentonihoz.) Also dessertwegen habn's eam nach London gschikt! — A fiakerság is a an Meschtersig! An Ritt an Anserl!

FŐKAPITÁNY. A rendeletet fölolvastam — mehetnek!

DER GSCHWOLLENE SCHURSCHL. Kinder! Monner! Meini Herren! Mir lassen si nit iber'n Dam

drahn! Mir gehn zu unsern Freund, zum Jokkáj! (Éljen a Jokkáj!) Der mus uns aus'n Gfrett heraushelfen! Kinder! Monner! Meini Herrn! Der Jokkáj wird unsre Sach beim Országjüles vertheidigen! Und hülft der a nit, fihrt er uns zum Kaiser!

DER HATSCHETE FERDL. Zum Jokkáj in di Sándua Gassn! Eljen a Jokkáj! (Eljen!)

DER KRAUPETE POLDL (a hatschete Ferdlhez.) Plauseh net! Zum Jokkáj (Jockey) is nit in der Schandugassn, der is ja auf'n Stefanifeld.

DER HATSCHETE FERDL. Allesans, wann er nur hülft! Eljen a Jokkáj!

MIND. Éljen!

Hivatalos táviratok.

Cattaro, nov. 1. A folytonos esőzések annyira kiszáriták az utakat, hogy seregeink kénytelenek voltak a városban maradni. Az ellenség felénk szökik.

Zara, nov. 2. A zuppai völgyet szegélyező hegymagaslatokat a 44. számú ezred győzelmesen elfoglalván, a fölkelők a völgyekből oly sűrű közárport hullattak fel reánk, hogy veszteség nélkül Budua felé nyomultunk. Halott 5 ember, sebesült 22.

Cattaro, nov. 2. A fölkelőket megvertük. A győzelem tökéletes. Rendben és gyorsan a városba vonultunk vissza.

Cattaro, nov. 3. A lázadók békét ajánlanak. Fegyvereiket lerakták. Mi a legnagyobb viharban haladunk Cereknice felé, körülrajongva a jól elrejtőzött lázadók egész hadától.

Cattaro, nov. 4. Az ellenség megadta magát. A csatározás egyre tart.

Zara, nov. 5. Ma délben a lázadókkal találkoztam, a nagy sötétség miatt nem vehettük észre, minél fogva a nélkülözések és uti sanyargatások által jó kedvet kapott hadaink a fölkelőket a hegyekre felszorították, kik így akarattunkkal a jó positiót elfoglalván, mi diadallal hazatértünk.

IRÁNYI. A kultuszminiszter nem szól a vallás-szabadság ellen, sem mellette. (Helyeslés a szélső balon.)

EÖTVÖS. Senki sem szólt, se nem irt mellette annyit, mint én! (Éljenezs a jobboldalon.)

TISZA. Igen is, szólt és irt eleget, de nem tett mellette semmit! (Helyeslés a baloldalon.)

BORSSZEM JANKÓ. Csak Tisza Kálmán az, a ki tett — ellene! (Helyeslés minden oldalon.)

A LLOYD HETINAPTÁRA.

Vasárnap	Bukom.	Csütörtök	Buktok.
Hetfő	Bukol.	Péntek	Buknak.
Kedd	Bukik.	Szombat	(Szünet.)
Szerda	Bukunk.	Vasárnap	(Da Capo.)

Nincs többé vörös orr!

A Muzsjo Bernier in Pest.

Esé autāndū he ou pué sáuzsé le ruzs de
né küpré avok elektricitás. Quia habeo nasouem cu-
pratum, zse ou pi de kurir mon né. Vóter répondā-
ezion zse attānd post res:tānt. Cochama diner

E. de P.

nemes member of parlamān.

ÁRTATLAN BESZÉLGETÉSEK.

A. Valljon P. Szathmáry Károly-e az, ki a „Ki-
sértetben“ a csizmadialegény?

B. Nem az, hanem Szathmáryné, a színésznő
fia. Ez csak adja a csizmadiát.

* * *

A. Ismered-e már az új magyar szót?

B. Melyik az?

A. Hát krajcsani! Még pedig ikes: kraj-
csom, krajcsol, krajcsik.

B. És mit jelent ez új szó?

A. Ódon türelmetlenséget.

* * *

GHICZY KÁLMÁN. Emlékszel-e drusza arra, mi-
kor a jogász fiuk fáklyás zenét csináltak nekünk?

TISZA KÁLMÁN. Hogy ne emlékezném? Derék,
felvilágosodott ifjak!

GHICZY K. No hát ugyanezek a jogászok jobb-
oldali elnököt választottak most maguknak.

TISZA KÁLMÁN. Az éretlenek!

* * *

BORSZEM JANKÓ. Ugyan Tisza uram, mért me-
legíti fel újra a hevesi káposztát? Az csak időlopás
és sok kövér forintjába kerül az országnak.

TISZA KÁLMÁN. De miniszterségre segíthet ám
minket.

B, JANKÓ. Per amorem! Hát az még meny-
nyibe kerülne?!

* * *

FEJES. A „Magyar Ujság“ szerint Lenhossék ő
professzorsága azt mondta, hogy a kormány mostani
politikáját követve, három év múlva német lesz a
tannyelv egész Magyarországon.

LÁBAS. Azt bolondul beszélte a tanár ur. Mondta
volna meg inkább, milyen volna a balpolitika szerint
a tannyelv 3 év múlva?

FEJES. Oláh-e, rác, avagy tót-e?

LIBÁS. Egyszerre mind a három — a mi a
physika szerint muszka.

* * *

A. Adta hatvanhetese! Ilyen a ti alkotmányo-
tok. Egy pozsonyi lájdinánt merészel nem prezenté-
roztatni a honvédség előtt. Ez a dicső 67 eredménye!

B. Csalódlod pajtás! Nem az a 67, hogy a kurta
officzer ellenáll, mert az még a 48. — A 67 az,
hogy Dobay lehordja, a lájdinánt befogja száját és
hallgatva prezentéroztat.

TELEGRAMM.

An Herrn Lieutenant Trenmayer in Pressburg.

Brav aber dumm!

NEIPPERG.

A szerkesztő postája.

Maros-Vásárhelyre, Kicsit erős! Talán. A szives üdvözlötet
vizonozzuk. — Arad. Kár volt ily nagy apparatussal jöni. Hisz
ugy sem hittük. — Jenába. Újévtől. A bélyeg és póstadij megtéri-
tésére nincs külsünk. — Temesvárra. Egyet s mást használunk
belőle. — Polgári vallás vázlata. Véges eszünkkel nem bírtuk
fölelni. Nem Gali Mathias-e a szerzője? — Mosdató Mátyásnak.
Jó. A régiség már rég jelent meg az „Üstökös“-ben. — Gal-
lei. Elég ügyes, de nem sokan értenék s aztán — ismétlés
volna. — Jászberénybe. Ön azt írja, hogy: „már többször volt
szerencséje alkalmatlankodni“ a „B. Jankó“-nál. Acceptáljuk az
önkéntelen élezet, a küldeményt azonban nem. Nem azért,
mintha nem volna sikerült részletei — de mert a honvéd-
szoborra talán homály esni. — B-i, N.-Várad Sok elmésség van
benne. De mivel személyes rancune van a dologban, félretettük. Jól
ismerjük mi azon vidéki beglerbégeket, kádikat, basákat stb.
De hiszen ugyis proximus jam ardet Ucalegon, akkor csip a
légy legjobban, mikor vesztét érzi. Az egész incidensnek tán
meglesz az a haszna, hogy megtérite önt bal hiedelméből. —
Mohikán. Bizony az ön indulója megszalasztaná önnek utósó
druszáját is. Majd még Thaly Kálmán esetlenségeit fogjuk át-
plántálni lapunkba! — B. Dani. De nem csak a nájer fráterrel
vagyunk egy tető alatt, hanem nyilván még az „Ellenőrt“ is
Borsszem betűivel fogják nyomni. Ez különben eddig is így volt
s ha az isten megsegít, tovább is így lesz.

Tisztelettel kérjük az előfizetőket, hogy
reklamatiókkal s egyéb a lap tisztán anyagi részét illető
ügy-bajokkal ne hozzánk, a szerkesztőséghez, ha-
nem a kiadóhivatalhoz méltóztassanak fordulni.

A „B. Jankó“ szerkesztősége.

Kiadói üzenet.

Ft. Smerd, t. cz. Kaczér, Reznek, Komjáthy, Böhm, Hor-
váth L., Szikszay, Elend, Spiro, Vertler, Kölber, Uszics, Böghre,
Halmosi, Tomcsányi, Freisleder, Pesenbeck, Kocsis és Simon urak-
nak. Miután uraságok csak 45 krt küldöttek, a Naptárt mind-
addig utnak nem indíthatjuk, míg a csomagolás és teherlevél
fejében 10 krt nem vettünk. Az utánvétel 20—30 krral drági-
taná meg a küldeményt.

A „B. Jankó“ kiadóhivatala
Dorottya utca 11. sz.

Tulajdonos és felelős szerkesztő: CSICSERI BORS, kétsas-utca 24.

Rajzoló: Klíč Károly.